

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVŐPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hettfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek: helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 10 ft. Félévre 6 ft. Negyedévre 3 ft 50 kr. Egy hónapra 1 ft.

Hirdetési díj: öt hasáboz postáért 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelent hirdetéseknek lemondás történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sorra 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel.

Debreczen, febr. 21.

(=) Tisza Kálmán miniszterelnök, mint azt lapunk tegnapi számában már említettük, a képviselőház keddi ülésén válaszolt a keleti kérdéshez hozzá intézett interpellációkra és pedig egyidejűleg az osztrák miniszterelnökkel, ki a reichsrathnak ugyancsak keddi ülésében tette meg nyilatkozatát, — azonos nyilatkozatát a keleti kérdésben.

A válasz főbb pontjai a következők: „A kormány a tudomására jutott békeleapokkal szemben nem késett azon álláspontját jelezni, mely szerint azt, ami azokban a magyar-osztrák monarchia érdekeit, vagy a szerződéseket aláírt hatalmak jogait érinti, magára nézve kötelezőnek el nem ismeri, s ez irányban csakis oly megállapodásokat tekinthet kötelezőnek, melyek a szerződéseket aláírt hatalmak beleegyezésével hoztattak. Egyidejűleg külügyi kormányunk egy európai conferentia létesítését kezdeményezte, s úgy ennek létesítéséhez, mint az előzetes békefeltételek iránt tett nyilatkozatahoz minden nagy hatalom hozzájárult. Oroszország azonban nem conferentiált, hanem congressust óhajtott, és azt, hogy ezen congressus helye ne legyen valamely nagy hatalom székhelye. — A congressus már rövid idő múlva létesülni is fog.”

„A béke alappontra nézve beható nyilatkozatokat épen azon okból, mert a congressus már kieszorított áll, tenni most nem lehet, de kimondja a kormányelnök azt, hogy az azokban foglalt megállapodásoknak nem mely része a magyar-osztrák monarchia érdekeinek nem felel meg, és pedig azon részek, melyek a hatalmi viszonyoknak megváltoztatását idézhetnék elő a keleten, a magyar-osztrák monarchia rovására.”

„Ő felsége kormánya reméli ugyan, hogy a congressuson a hatalmak egyetértésre fognak jutni, s a jelenlegi crisis állandó békére fog vezetni, s a keleti kérdés oly módon oldatik meg, hogy az minden oldalra kielégítő leend, azonban egyszerűsége feladatának és kötelességének tekintve a monarchiának anyagi és politikai érdekeit ép úgy, mint tekintélyét, — minden irányban és minden kivel szemben érvényesíteni.”

Ezek leglényegesebb pontjai a válasznak, s ezektől azt, hogy azokban szinte és megnyugtató nyilatkozatok foglaltatnak, csakis az elfogultság, s a politikai elvakultság tagadhat meg. Ezen nyilatkozatból kitűnik, hogy a békeelőfeltételek nem csupán a törökországi keresztény alattvalók felszabadítását célozzák, hanem oly hatalmi viszonyok változtatását is, a melyek a mi érdekeinkkel homlokegyenest ellenkeznek. Kitűnik az is, hogy külügyi kormányunk lelkiismeretesen meggett minden lépést arra nézve, hogy érdekeink ha lehet, békés uton, ha másképpen nem lehet, a legvégső eszközök igénybevételével is megoldassanak.

Ennél többet a jelen körülmények közt kívánni, józan higgadt felfogás szerint nem lehet, nem szabad. És hogy többet nem is követel, az a magyar képviselőház világosan megbizonyította az által, hogy a miniszterelnök választá-

a szélhalok kivételével, — tehát óriási többséggel tudomásul vette.

Hiába történtek 3 interpelláló részéről keservesebbnél keservesebb recimnatiók, hiába fejezték ki bizalmatlanságukat a kormány iránt Ürményi, Helfy és Simonyi képviselők: azon nézetük, hogy az actióba lépés ma már elkésett dolog, nem talált a ház részéről semmiféle támogatásra.

A politika, melyet a kormány a keleti kérdésben eddig követett, abban határozódik, hogy a fegyveres beavatkozástól addig, míg az közvetlen érdekeinkre nézve szükséges nem volt, tekintettel a monarchia anyagi helyzetére, tekintettel az általános európai viszonyokra, a legkomolyabban őrizkedni kellett, mert ha ezt nem tettük volna, akkor, mint azt a miniszterelnök igen bölcösen jegyezte meg, mást kimentve a bajból, magunkra vettünk volna minden bajt. De meg ha sejtettük is rég célját az orosz törekvéseknek, — a hatalmi viszonyok megváltoztatása Oroszország részéről a háború egész folyamata alatt tagadásba vétetett; — már pedig igen szépen megköszönünk ám az olyan külügyi vezetést, a mely pusztá sejtelmek alapján idézné fel egy országra egy birodalomra a háború véres iszonyait. — Nekünk a magyar-osztrák monarchiának a békére a közelebb, s a jelen időben talán sokkal inkább szükségünk volt és van, mint valaha, — s ha ezen békét fel akarjuk oldozni, arra oly indokainknak kell lenni, a melyek nem tünnek, nem tűrhetnek mellőzést. Addig még ezen indokok, — mint tények nem léteztek, — helyes volt a béke fenntartása, — ma, a midőn ez indokok tényleg léteznek, a midőn saját érdekeink mellett kell sikra szállanunk, elegendően kötelességként áll előttünk, hogy az ultima ratiótól, a kard kihúzásától se rettenjünk vissza.

A mi a netalán bekövetkező harc iránti nemzeti lelkesedést illeti, nem lehetünk egy véleményen Helfy képviselő ural, ki azt állította, hogy az actióba lépés elkésztettség folytán a lelkesedés ma már nem volna fellelhető. Bizony sajnálatos és szégyenletes dolog volna egy magyar nemzetre, mint a birodalom többi népeire nézve, ha lelkesedést attól felteleznék, a mitől azt Helfy ur és a vele egyhuron pendülők feltételezik; nevezetesen, lelkesedni a háborúért akkor, a midőn annak megkezdését a józan politika s az ezek által vezetett kormányfőnek nem tartják üdvösnél, — s nem lelkesedni akkor, a midőn az események oda fejlődnek, hogy léteérdekeink csak is a kard kihúzásával védelmezhetők meg. Apróbb politikai kérdésekben az ilyen ha akarom vemhes, ha akarom nem vemhes féle eljárás csak el lehet még tűrni, de az a léteérdekeinket illető kérdésekben alkalmazva határozott rozslást, kárhözvitást érdemel meg.

Ezer szerencse, hogy a nemzet többsége nem indul ezen politikai kekasok után, kik akkor kukorikolnak lehégyebben, a mikor hallgatni kellene s akkor hallgatnak nagy bölcösen, a mikor hallgatás már nem csupán hiba, hanem annál több is.

Hogy mit hoz a közel jövő a keleti kérdésben, azt mi ma találatni felesleges dolgoknak tartjuk, de azt őszintén és bátran kimondjuk, hogy a miniszterelnök által tett nyilatkozat után teljesen megvagyunk nyugtatva a felől, — hogy érdekeink megővéséről — akár békés, akár harci uton oldassanak is meg a fen forgó differentia, — kellőleg gondoskodva van, — s hisszük és reméljük, hogy a Helfy, Ürményi és Simonyi bajjósálati — megmaradnak egyszerűen jóslatoknak, s az események igazolni fogják azt, hogy külügyi kormányunk a keleti kérdésben azon politikát igyekezett követni, mely leginkább, s a legkevésbé pénz és vérrelözatal felel meg egy Magyarországnak, mint a monarchia ez irányban érdekeinek.

— Az oroszok hadi martaléka. — Egy orosz lap a következő kimutatást közli: Elfogott 15 pász s 113,000 kőzatonka, táborkari tiszt s altiszt. Elfogtatott 606 különböző kaliberű ágyú, 9600 sátor s fakunyhó, — 140,200 különböző angol szerkezetű puská. 10 24,000 esztet martalékul. Az irregularis csapatoktól elszedtek mintegy 200,000 puskát, jagatant s pisztolyt, a cserkeztől 30,000 dárdat. Azonkívül minden előzött török katonánál, átlagosan 70 tőleány találtatott; a rakodó társakban zsákmányolt tőleányok száma 506 millióra tehető.

— Bukarestben f. hó 13-án a fejedelem elnöklété alatt minisztertanács tartatott, melyben megvitatták az eljárás, mit követni fognak, hogy Románia még a congressus egybejötte előtt, független államnak ismertessék el. A román kormány belátja ugyan, hogy az összes garancia hatalmak nem fogják kívánságát helyeselni, de beérné az az is, ha csak néhány hatalom nyilatkoznék mellette. Különb a románoknak az a bujki is meg van, hogy csaknem teljesen elvesztették az orosz czár kezét s ezt az orosz trónörökös közelebb, — Bukarestben való keresztülváltatában nagyon is éreztette velük.

— A czár levele Károly oláh fejedelemehez Bessarabia átengedése ügyében, a „Morning Post” bukaresti levelezője szerint következők kezdők: „En úgy szeretem ön, mint a fiamat. Mindamellett ma nem mint szerető rokon és barát szölok önöz. En az orosz nép nevében tudtára adom önnek a nép kívánságát: a párisi szerződés által Oláhországhoz csatolt Bessarabia visszaszerzése iránt; aztán a következő szavakkal végződik: „Remélem, hogy Oláhország fejedelme nem fogja Oroszország czárját, ama szomorú kénszerhelyezteté bönzi, hogy halála előtt megátkozza.” Ilyen levelet — megjegyzi a „Hon” — csak muszka czár irhat.

— A képviselőház igazoló bizottsága tegnapiul tartott ülésében György Endre, Gál Péter és Lukács János megválasztott képviselőket jelentette ki. — **Temes megye** kisbicskeréki választókerületében, ifj. Ormós Zsigmond, a főispán fiát képviselőnek választották meg.

— **Országgyűlés.**

— A képviselőház ülése febr. 20-án. —

Elnök: Ghyecz; jegyzők: Horváth, Orbán, Tombor, Molnár.

A miniszterek közül jelen vannak: Tisza, Széll, Pechy, Szende, Trefort, Bedekovics.

A l. ö k. bemutatja a képviselőháznak Victor Emmanuel halála alkalmából az olasz képviselőházhoz intézett részvényt nyilatkozatát, az olasz képviselőház tagjainak névaláírással ellátott köszönő iratát.

Görög István benyújtja az összeférhetlenségi bizottság jelentését R o m á n Sándor s F ü g h Károly képviselők ügyében. — Füg h K. képviselő állása megszüntnek nyilatkoztatik ki.

Napirendre következett a vámügyi törvény javaslat részletes tárgyalása. Az első czikknél Simon y i Lajos b. szó-

lál föl s annak első pontja által az ország anyagi érdekeit megsértve látja s megakarván azt változtatni, módosítást ajánl.

S z é l i Kálmán Simonyi módosítása ellen szól, mert az a törvény javaslatot alapszámjében, a közös vámterület fogalmában támadja meg. Kéri azt elvetni.

Tarnóczy Gusztáv a szabadelvű párt tagjai közül „nem” mel szavazók nevében és saját megítélésével védelme érdekében emel szót. Először is kijelenti, hogy ők meggyőződésből szavaztak nemmel. Vádolja a kormányt, hogy az uralkodó nevével konkolyt hintett, pressiót gyakorolván a képviselőkre azon kijelentéssel, hogy a király nem egyezik bele az önálló vámterület felállításába. Szerinte a jelen törvényjavaslat, a birodalom kéfele köztü ingerlőseget fokozni fogja. Elfogadja Simonyi módosítását.

S z i l á g y i Desző a fogyasztási adóknál szenvedett károsodásunkat az első czikkből kifolyólag tartja s ezért Molnár, Pulszky s más társaival együtt szintén módosításokat ad be. Utána Apponyi Albert gr. beszélt.

— A főrendiház ülése febr. 20-án. —

A főrendiház ez ülésén a büntetőjavaslat részletes tárgyalása kezdetet meg, s az I. és II-ik fejezet változatlanul elfogadtatott a 19. §-ig. A 20-ik §-nál b. Vay Miklós szölet fel s igen szép beszédet tartott a halálbüntetés eltörlése mellett. Cziráky János gr. szintén támogatja, míg Csémeghy Károly államtitkár és b. Wenckheim Béla annak a javaslatban foglalt nérvék szerint való fenntartását sürgették.

A nagy többség ez utóbbiak mellé csatlakozva a 20-ik § változatlanul elfogadta. — Vay b. indítványa mellett csak négyen szavaztak.

Rómából.

Egy közelebb érkezett távirat szerint pápává Pecci bírónok perugiai érsek választott meg. E ir híryan meg korai, de az kétséget sem szenved, hogy az új pápa a Rómában vagy legalább a hajdani egyházi államban született bírónokok közül fog választatni. A kuria ugyanis nem titkolhatja el maga előtt, hogy külföldi pápa választása a rómaiak előtt új akadályt lépezne a világi hatalom helyreállításának. Ilyen bírónokok Di Pietro, Morichini, Pecci stb. A katolikus világban különben meg vannak győződve, hogy akárkit választanak pápává, az csak átmeneti pápa lesz, azon korszak pápája, mely a jelen szorongott viszonyokat, — a jövődől diadallal legőkezőti. Az új pápa ennél fogva hű marad IX-ik Pius magatartásához; tiltakozni fog az egykori egyházi állam annexiója ellen, a vatikán nem hagyja el, az évi 3.225,000 líra apánaget visszatartja, végezetre pedig utolag kiátkozza a kiátkozandókat. Nézetünk szerint a dolgok legnagyobb része czélnélküli törekvés leend.

Fővárosi hírek.

— A Wagner-Percezel-féle párbajügyében hozott kir. táblai ítéletet, a pestvidéki kir. törvényszék tegnap hirdette ki. — Vádlottak feleltek. — **Kocsioszky Borcsa** a nemzeti színház kedvelt művésznője, vasárnap tartotta esküvőjét Molnar József jogtudossal, — első férjének unoka öccsével. — **Bem emlékszóra** már javában készül. Huszár Adolf városligeti természetben. — **A nepszínház** szereplőit tegnapiul díj, kedélyes táncszíni galimat rendezett az „Orient” szállóban. — Csakis az irói és művészi körök voltak képviselve. — **Földváry Mihály** alispán lépéseket tett a pénzügyminiszterrel, hogy az adóvégrejtást, az árvízről az idén is elborított Csepel-sziget községekben szüntesse be.

A debreczeni korcsolyázó-egylet bálja.

— Február 20-án. —

(W.G.) Ha az olajfa ligetes Graeciában lettek volna jégcsíkok és Homer nemzete ismeri vala-

a madársikamu korcsolya készségét, a gyors lábú Mercurt nem szárnyas főveggel és lábakkal, hanem felkötött korcsolyákkal ábrázolta volna. —

De téved, ha valaki azt vélné, hogy a korcsolya-egylet deli tagjai, délcéreg ifjak és öztermetű hölgyek csak a jégcsíkon érdemlik meg a gyorslábú epithetonját.

Tegnap meggyőződhetett bárki, hogy a báterem sük pályáján a keringők bolygó tűz-rohamában és a csárdás viharában is megőrzik e meléket.

Esti tíz óra körül egyik fogat a másik után gördült be a „Korona” szálloda kapucsnakába.

A kocsi homályából csilagszemű tündérek, habléányok, lenge villik bontakoztak ki és a báterem lépésükkor e tündöklő phanomenek csaknem elhomályosították a sok lobogó légszesz láng ragyogását.

Ily fényes elite hölgyközönséget a „Korona” még aligha látott termeiben egybe-gyűlve.

Azt hittük, hogy udvari dádóidom vagyunk. Lady patronesse hiányát valóban nem éreztük, annyi királynő volt itt a báj, kellem diademaival kecses fejcsékek. Paris világ-szépessége soha sem volt ily bál, mert ha 3 rendbeli szépség is annyira képes volt megzavarai fejet, mit művelt volna még akkor, ha korunkban élve, a korcsolyázó egylet tegnapi bálját látogatta meg!

De a hölgyeket fogadó férfi gárda is méltó volt hölgyközönségéhez.

Előkelő körök tagjai, politikusok, magas rangú tisztviselők, érdemrend borította mellü törzstisztek, a legjobb hangzású nevetek viselő ifjú táncosok vetekedtek az olymp istennői körül az épen kívánatos tisztet ellátni.

Oláh Józsi teljes hével húzta és fáradhatlan volt a megurázott csárdások ismétlésében.

A kórtáncokat az a füzértáncot két teremben járták. A cotillon sok kedves meglepetést nyújtott, hogy többet ne említsünk pl. egészen új volt a szines rüplő denevérek figurája.

A hölgyek táncrendje egy kis hatyru pelyhes karmantyú alakjával bírt melynek belsőjébe voltak tova a tánczrend lapjai.

A rendezőség Ferenczy Lajos, Komlóssy Miklós, Riekl Antal, Dalmay László és élükön Leszky Ferencz elnökelők kifoghatlan volt az előzőekénység és udvariaságban.

Fáradozásaink sikerült egy, bár talán nem számlál, de erőlköszleg mindenesetre fényes diadalt aratni, mert ezen elite bál mint ilyen, valóban sikerült mondhatók.

Reporteri tisztinköz képest iparkodtunk a „Figuró” itt, Figuró ott” módszerét követve — mindenütt hüven jártatni szeminket, de csoda-e, ha e tekintetben bár már némi mult-tal is dicsékedhető tekintetünk olykor mégis annyira elámul a földi menny csillogos sokaságának szemléletén, hogy inkább csak az egész csillogképek, mint az egyes, azért egyaránt első rendű csillogok emléke maradt vissza lelkünkben. Azonban megkísérüljük a lehető:

A diszes hölgy koszoruból a következő nevetek sikerült papíra vethetni:

Áron Ilka (fehér metalliqueban), Balássy Biri (kék selyemben), Balássy Ilona sárgakékben, Bethlen grófné (fek. selyem, brüsseli csipkékkel díszítve), Budaházy Anna (fehér atlaszban), Bérassy Ilona (zöld tartában), Buttykay M-né (rózsaszin tartában), Csapó Etelka (zöldben, fehér disz), Csiffy Kata (világoszöld tartában virágdisz), Dalmay Etelka (kék selyemben), Farkas Viola (rózsaszin tartában virágdisz), Ferenczy Aladár (rózsaszin selyemben, bársony disz), Fráter Ernő (rózsaszin selyemben), Fráter Gizella (zöld tartában), Fischer Irma (rózsaszin selyemben), nővérei (fehér atlaszban, virágdisz), Fráter Karolin (fehér tartában, fekete szegélyű disz), Halmágyi Lilla (világoskék metallique, virágdisz), Klobucszky Erzsike (clair de lure), Nádaszy Erzi fehér tartában, Palay Ilona rózsaszin tartában, Csapó-Tini (díltartában), Ormódyné (hamvas lilaselyem csipkés), Parloszy honvédkapitány neje (kék selyem), Pelesy Margit és anyja Peleyné urhölgy Szatmárról, Renő k. a. (halvány rózsaszin selyem, fehér kaktusz virágdisz), Sárváry Róza (fehérben, rózsaszin disz), Szabó alezredésné (chamoisselyem), Szepessy A.-né urhölgy (vaalgalambszin selyem, csipkés), Szepessy Gizella (rózsaszin tartában, fehér disz),

potában ez utóbbiakat mondogatá. De midőn ezt: „Akkor kezembem van” — hirtelen változott, aig ballatott hangon mondá, — nem tartoztatthat vissza magát, hogy csodálkozva ne pillantson arcába a kamarásnak, kinek külömben is halvány arca most még inkább elsápadt és midőn pedig keze a bokráta hatolt, ábrázatja szeme aljág elvörösödött.

„Mi az ördög bajod?” kérdé Fernow ur, „talán elméleted gyakorlati kivételében valamely tövis karczola meg kezed, — vagy mi egyéb történt?”

Wenden ur ezalatt kezét megint kivonta a bokrátdal és erőltetett mosolyal így szólt: „Ki tudja nem e jutottam azon helyzetbe, el-méletes igazságát saját magamon megbizonyítva tapasztalhatni.”

„Hát talán a kezébe akadt a szerencse?” kérdé nevetve a tiszt.

(Folyt. köv.)

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

A szerencse pillanata.

Irta: Hackländer F. W. ELSŐ KÖTET.

II-dik fejezet. Egy kis papírszellet.

„A mit most elmondát, mindenesetre szép és tanulságos példa.”

„Oh, annál még érdekesebbeket, meglepőbbeket tudok. C. város királyi palotájában a dalidő vége felé járt. A tánczterem egyik ablakmélyedésében a sok tánczóló fardájan egy ifjú apród áll. Szivesen haza kocsizott volna már, de nem volt fogata, azt is megváltatott nekéd, hogy még egy berkócsi szerzése is nehézségekkel járt volna réz néve, sőt ama pillanatban a lehetetlenségek közé tartozott.

Minthogy azonban azon ablakfűke körül, a melyben állott, semmi figyelemreméltó egyéniséget nem vett észre, — óvatosan kinyitá az egyik ablakszárnyat és kinyújtá egyik kezét, megtudandó — vajjon esik-e még ki. Valóban érzett is néhány kövér cséppet kezén, de egyszerűsége azt is, hogy valami féndarabot érintett ujjait, melyeket midőn összeszorított, egy kulcsot tartott kezében, melyre kis selyemszalaggal egy papírka vala fölötve. Mint tetszik nekéd e történet?”

E szavaknál egy kissé megállapodott a kamarás, megelégedetten vonogató száját és megmerített mutatóujjával egyet bökött az ifju tiszt mellén.

„Nem rossz” vizionzá ez. „Hogy te ily körülmények között mit tettél volna, nem tudom” folytató Wenden ur; „az apród azonban, ki elszánt ifju volt, csak egyetlen pillanatig gondolkodott, aztan leoldá a kulcsról a zsinort, melyen függött ez észrevéve, mint húzódik az ismét fölfelé.”

„A szerencse egy pillanata!” véleményező kaczagva a szolgálatot tevő tiszt.

„Még pedig annak nagyszerű pillanata! Hogy mi volt azon papíra írva, mely a kulcs köré volt tekergetve nem igen lehetett meg tudni; de annyi bizonyos, hogy az apródból nem sokára kamarás lett, a diplomatiá ténre jutott, rövid idő múlva elvett egy előkelő, bár kissé idős hölgyet és ma valahol — bizony nem tudnám megmondani, hogy melyik udvarnál követ. Képes vagy e történetből levonni a magad számára a tanulságot?”

„Oh tökéletesen értem a tanulságot és ezentul minden udvari bál vége fele, a hol alkalmasnak mutatkozik egyik vagy másik ablakszárnyon én is mindig kifogom öltögetni kezem a szabadba.”

A tiszt ezt bizonyos könnyed gunnyal mondá; melyet azonban társa igen jól megértett, midőn pedig ismét a bokrátsz astalkához érték a kamarás fejcsóvája megállott és így szólt:

„Dacára hasznos oktatásainak javíthatlan maradsz.”

„Nem, nem!” felelé a szolgálati tiszt, „te igazgálatlan vagy irányomban. — Igazán

Szekely Elise (fekete tarlatán, rózsaszindisz), Szentpétery Róza (rózsaszín selyem), Slezákne urhölgy (kék selyem), Slezák Irma (fehér tarlatán atlaszdiz), Siemig Berta (rózsaszín fehér diz), Tikos nővérek (világos rózsaszín, atlaszdiz).

A lelestit tánc kiváló viradig folyt. Hogy ezen bálj sokak előtt és sokáig emlékezetes fog maradni fölsleges mondanék.

Ha még fölemlítjük azt, hogy a „Korona“ szálloda étkéi és arai kifogástalanok voltak, az itt nyújtott élvezetek hosszú sorát befejeztnek nyilatkoztatjuk.

Vidéki levél.

Zilah, 1878. febr. 20.

Az új Szilagy megye székhelyén Zilahon a törvényszéki ifjúság — mely minden éven tart bált vagy más mulatságot, az idei farsangnak is lerodott adóját, f. hó 16-án igen csinos bált rendezvén a megyeház nagy termében, mely a legizélesebben volt feldisztatva. Városunk és vidéke a legszebb virágpéldányokat küldötte e vigalomra s csak az ár, hogy a sok szép virághoz a pillangó volt kevés, mert a mai farsang — ha 25 évvel múlt is — vagy ha 30 évvel növele — már egyaránt hasznavehetetlen Terpsichore parketjén. Itt láttuk a szépműből Jenei Istvánét, báró Kemény Albertét, Ilona leányával (Sz. Kövesd) Zoltán Inót (Hosva) Heley Jankát, (Tasnád) Dombi Ionát, (Zilah) Nagy Domokosát, (Kraszná) Lázár Bertát (Ördögkut) Szathmáry nővérek, Hatfaludy Róza, Bogdányi Anna, Boros Elekné, Lázár Emma, (Sz Somlyó) Bazsala Anna, (Czigányi) Kéthely Istvánné, (Vármező) Ekeles Albertné, Fekete Anna, (Tasnád) Biró Irén, Récei Mariska, Mezey Albertné, Unger Gusztávné, Weisz Emma, Zacharias Malvin, Benkó Anna, Tóth Róza, Tarpai Berta, Bereczky nővérek, Veres Róza, Péntek Aranka, Diószegi Erzi, Endóffer Olga, Török Katalin, stb. Zilahról. Ennyisok bajos arcú láttárok kedvet kaphatott volna még a 60 éves öreg ember is a tánchoz — hát még a fiatalabbak — hogyné? — de hiába a calabrias és egyéb ilyenmü szórakozások most már nagyobb büvéreivel bírnak — mint a szép szemek.

Hanem azért mulattunk világos viradig és sok szép emlékekkel búcsuztunk el szépeinkől, hálas elismeréssel adoztunk a bált rendező fiataiságnak, különösen a farsadhatlan főrendező Hiry Ferencz törvényszéki vizsgáló bíróknak — Zilah egybírúnt, mióta véglegesen székhelyé tétele mindinkább biztos, szemlétemást épül, szópál s ha Szilagy megye főispánja Barany Gusztáv, kit mellesleg legyen mondva, az egész megye, — a szó szoros értelmében imád — kedvenc eszméjét a Csucsával egyes öszezektől utat létrehozza, közelebb jövőn a világoralomon szálat képező vasúthoz — emelkedéséhez még több remény is táplálhat, s valóban hálas elismeréssel áldhatja emléket még sok tekintetben is kitünő, derek főispánjának.

Arkai.

Felhívás.

Simonffy Imre szeretet-tisztelet polgármesterünknek legközelebbi kintintése alkalmából f. évi febr. hó 24-én vasárnap délután 1 órakor a „bika“ szállodában disztrakoma lévén kezdeményezésünk folytán tartandó, az abban való részvételre polgártársainkat azon értesítés mellet hívjuk fel, hogy e célra az aláírási izek a polgári cassinóban, a polgári körben, a bika szállodában, is kitétettek; az aláírástok megtétele szombat este 7 óráig kértvén.

Debreczen, 1878. febr. 21.

Révész Bálint, Husly Károly, Simonffy Imre, Fráter Imre, Komlóssy Imre, Fráter Imre, Tóth Antal, Becsey őrnagy, Halmágyi Lipót, Szepeffy Gusztáv, Tamássy Károly, Steinfeld Antal, Kola János, Sesztina Lajos, Fényes László, Körösi Sándor, Mészáros József, Buzás Pál, Jámbor Ferencz, Vásári István, Magyár Gábor, Szőke István, Békessy László, Szőke István, Tóth István, Gelencei Pál, Beke Mihály, Jóna Dániel, Pálly Dániel, Ármós Bálint, Vértessy István, Kovács Sándor, a polg. kör elnöke.

Napi hírek.

Disztrakoma rendeztetik Simonffy Imre urnak, Debreczen város közszeretében és tisztelőiben álló polgármesterének ő felsége a király által királyi tanácsosi méltóságra történt emelésének megünneplésére. Derek és igy-buzgó polgármesterünknek ezen kintintése által megfizetve érezi magát Debreczen város minden polgára, s mi hiszük, hogy minél tömegesebben fognak résztvenni azon öröm ünneplésben, mely vasárnap a Bikában e célra rendeztetik s melyen elismerésüket mutatandjuk ki a kintintett iránt, és hálánkat a kintintetésért.

A nöegyilet által mártius 1-én rendezendő jótékony célú közvacsora iránt az érdeklődés ugy helyben, mint a vidéken általános. De nem is csoda. Azon fényes eredmény, melyet a múlt évi közvacsora felmutatott, az a feszletlen kitünő jövedék, mely a múlt évi e nemü mulatságot jöködött, azon biztos reményt nyújtja, hogy elbájlaink ezen utolsója kedvezzen a látkozási helye leend mindazoknak, kik élveze és mulatva akarnak áldozni a jótékonyaságon oltáran, a melyet a szegény özvegyek és árva kölyvei letörlesének s nyomora enyhítésének eszközlésére, a hivatását nemesen érző és buzgó lelkiismeretességgel teljesítő nő egylet emelt. Maga a farsadhatlan buzgó elnökő gróf Bethlen Mikó Róza ő méltósága éjet napot egygyé tesz, hogy az előkészületek a legnagyobb pontossággal s tapintatosan tés-

tesenek meg s ebbeli buzgó fáradaimában a nöegyilet derek választmánya által a legelismerésre méltóbb áldozatkészséggel támogatják. Gondoskodva lesz e közvacsorán minden lehető igényekről — A ki a paradicsomot már itt a földön óhajta ismerüi, együtt fogja találni a jótékonyaság bájos anyagainak, kik gyönyörű jelmezekben lesznek szolgálatkészek Hébéi a jótékonyaság szent ügyek. — A gourman is elemében lehet itt, mert oly izletes halak, sülték, sütemények eldorádója vár reá, melyen ha szerencsésen keresztül este magát, szomját Tokaj, Ménes, Villány, Szegszárd, Ruszt, stb. gyönyörű nedvével csillapíthatja. A ki a pezsgő mámorában leli üdvét, ezt a legbájosabb kezekből potom árért szerzeheti meg. Lesz bazar is, melyben csemegék, edességek — s apró-cseprő szükségletek fognak a közönség rendelkezésére állani. A szerencséséjétek kedvelői próbára tehetik Fortunát is, — mert számos érdekes tárgy lesz nyerhető, csekély tét mellett. Hogy mindenkoronájul a közvacsorát a tánc kövele, és az tartani fog kiváló viradig, azt talán mondanunk felesleges. Lehet tehát itt látni, enni, inni, szerencsét próbálni, táncolni, a szép szemek ellenállhatlan tűzétől, vagy a felhabzó pezsgő — s a gyönyörű tokaji zamattól megmámorosodni, nem csoda tehát, ha ez alkalommal mi és vidékünk egész világa találak adand itt egymásnak s a haladók farsangtól — fényesen és méltóan búcsuzik el.

Az árvalaház részére Révész Bálintné urhölgy 6 nagysága 500 db. perczet, egy 10-szár diót és egy nagy táj gyümölcsöt volt szives adományozni. Fogadják kegyességéért az árva névben nyilvánított köszönetemet. — Kaeskovicsé.

A városunkban most folyamatban levő sorozás eredményét a déli 12 óráig bezárva a következőkben tudhatjuk. — Hadjutalék volt a rendes hadsereg állítandó 97. Ebből leszámítva a már időközben besorozotakat és más leszámítandókat, a rendes hadseregbe tnylgesen csak 77 volt besorozandó és pedig a póttartalékokkal együtt. Az első korosztályban volt 361, a II-ikban 378, a III-ikban 325 hadkötelek. Felszámlálás történt 30, hely adott 26-nak, 4 visszatartottak. Az első korosztályból besorozottak a rendes hadseregbe 72 egyén, a másodikból 5. Ezek közül 27-en a póttartalékba. A második korosztályból a honvédségbe sorozottak a déli 12 óráig 30 egyén. Felülvizsgálatra rendeltettek eddigéig összesen 30. A honvédséghez a II-ik korosztály 294-ik sorszámtól kezdődött a sorozás.

Esküvő. Bódy Gábor helybeli m. kir. táviradistat a déli. tartotta esküvőjét Keszei József polgártársunk kedves és szép leányával, Keszei Máriával. — Tartós boldogság kísérje a tiszta szerelemből kötött frigyét.

Nyitl köszönt. Török Péter ur a budapesti gyorsíró egylet tagja, a „Debreczeni főiskolai gyorsíróegylet“ könyvtárának több darab gyorsírási művet volt szives adományozni, melyért fogadjuk az egylet névben hálás köszönetemet. Közma Zsigmond könyvtárnak. — Köszönetnyilvánítás! A debreczeni könyvnyomdások „Önképző-egylet“ének

Révainé urnó két darab igen értékes könyvet ajándékozott, melyért fogadjuk köszönetemet az egylet névben. — Debreczen, 1878. febr. 21. Hegedüs Károly könyvtárnok.

A Gresham. Ma vettük az angol állami statisztikai hivatal kimutatását az angol életbiztosító társulatok múlt évi forgalma felől. Nem lesz érdektelen ebből felemlíteni, hogy az összes angol életbiztosító társulatok közt legelső helyet az angol Gresham foglal el, a mellyel az osztrák Gresham, melynél városunkból és vidékéről számosan és tetemes összegekig vannak biztosítva, — a legszorosabb viszbiztosítási összeköttetésben áll. — Ezen hivatalos kimutatás szerint a n g l i á b a n van 97 életbiztosító társaság. — Ezek közt legelső helyen áll a „Gresham“, melynél a múlt évben 4603 új életbiztosítási kötvény állítottat ki, 18.525.000 frt. értékben. — Ehez legközelebb áll a „Prudential“ biztosító társaság, mely a múlt évben 3266 kötvényt 4.240.000 frt. értékben állított ki. — Ezzel össze köttetésben meemlítjük hogy a Gresham debreczeni főügynökségének eddigi vezetője: Sarkadi Ferencz ur a Budapesti képviselőlegység lett áthelyezve, s a debreczeni főügynökséget — ismét Muraközy Károly ügygyászter ur vette át, ki már a megelőzőt több éven át közmegelédésre vezette ezen főügynökséget.

Piaczi alsó és felső árak 1878. febr. 19-én. 1 hektoliter buza 6.52—8.46 kr. 1 hektol. kétszeres 5.22—5.86 kr. 1 hektol. rozs 4.56—4.88 kr. 1 hektol. árpa 3.75—4.06 kr. 1 hektol. zab 2.52—2.86 kr. 1 hektol. tengeri 4.56—4.88 kr. 1 hektol. köles 4.88—5.22 kr. 1 hektol. koleskása 8.94 kr. 1 zsák burgonya 1.50 kr. 100 kilo szalonna 48, 49, 50 frt. 100 kilo háj 48, 49, 50 frt.

Domján Sámuel Nyiregyháza városának egy nemes jellemű, köztisztelő és becsüléshben megözült polgára, 1848-ban nemzetőr kapitány s a forradalom lezajlása után, Józsefstadban államfogoly, onnan kiszabadulása után pedig a Nyiregyházi takarékpénztárnak hosszú időn keresztül buzgó hivatalnok, élete 69-ik évében meghalt. A megboldogult holttestét a mult szombaton temették el.

Ó felsőge komornyikja Hannakampfi Antal épen most töltötte be 70-ik évét. A hű szolga már 1833 óta van ő felsége oldala mellett s már régebben birja az arany és ezüst érdemkeresztet. A király ősz komornyikát, születése 70-ik évfordulóján, legmagasabb névvel díszítet melléval örvezdeltette meg.

A pápa szalmájai. Rómából írják: St. Péter temploma ministránsai titokban egy zsúp szalmát cipzelték a szentség kápolnába, s a hívő közönségnek egy-egy szálját egy frankon árulták azzal a hitegetéssel, hogy ezen a szalmán huyny el a szentséges atya.

Adakozas. Ama lapunkban említett csapó-utcai szegény család nyomorának enyhítése céljából, Buzás Kis Ilona urhölgy 1 frtot és egy magát megnevezni nem akaró uri egyen két frtot voltak szivesek szerkesztőségünköz befeküdni, nit is ezennel nyilvánosan nyugtáztunk.

Ritka értékpapir. A morvaországi valás alapnak egy az országos rentében fekvő kölcsönörol szülő elsőbbségi kötvénye kétség-

kivül a világ legértékesebb papirainak egyike. E kötvény ugyanis nem kevesebb mint 11.009.900 frtnyi összegről szól, melynek évenként fizetett kamata is nagyon szép tó-két képviselel.

A „Vasárnapi Ujság“ február 17-ki száma a következő tartalommal jelent meg: „A Vatikán múkincei“ (képpel). — „Télen“ költemény Dömény Józseftől. „Pusztai találkozás“ elbeszélés Bakay Sándortól. — „Két királyné: Margit királyné és Mária-Pia, portugál királyné, Viktor Emánuel leánya.“ (2 arczképpel). — Rafael fafestményei a Vatikánban: 1. A disputa. 2. Athenei iskola. 3. A borgói tüvezés. 4. Atilla veresége (4 képpel) György Aladártól. — „Szent-Péter templomának léplépcsőzetén“ (képpel). — „Részlet a Szent-Péter templomból.“ — „Tizenöt éves kapitány“ Verne regénye. — „A Kisfaludy-társaság 19. közgyűlése.“ — „A magyarok báija Londonban.“ — „Benn és künn.“ Karcolat. Segéd-könyvek a modern nyelvek tanulásához. — Irodalom és művészet, stb. rendes hetirovatok. — A párisi második opera bál f. hó 17-én tartottat meg. Fényes volt ez is mint minden bál a mai korban. Az operaház és az operatér elektrikus fényvel volt világítva s a környék — mint fővárosi lapok tudósításából olvassuk — oly káprázatos árban uszott, a minót a sok pompához és pazarhoz szokott párisi szem is csak ritkán szokott látni. A tizenegy lámpacsoport világított, az óriási palota szédítő ezüst fényben ragyogott. Mikor a lámpák kigyultak, 10.000 ember gyülekezett össze az opera körül, éjféltájban pedig már 100.000 kíváncsi rajzolt az operatéren. Ez a bál aztán fényes is, népes is volt.

Délutáni posta.

Róma, febr. 20. Pecci bibornokot tegnap dében egyhangulag papál választották. Az új pápa XIII-ik Leo nevet vett fel.

Bécs, febr. 20. Diplomatai és politikai körökben, a német birodalmi gyűlésben tegnap folyt interpellatio tárgyalást és különösen Bismarck nyilatkozatait megelégedéssel fogadták. A tárgyalásból azt a bizalmat merítették, hogy Németország teljes jelentőségében méltatja Ausztria keleti érdekeit s távol van attól, hogy Ausztria-Magyarországnak ez érdekek határozott képviselőitelen elenne működök.

Athenae, febr. 19. A thessaliai fölkölk megverettek, a törökök újból megszállták Paeonót s Voló ellen nyomulnak. Az egész Armyros tartomány föllázad. Makinczanál elkeseredett harc volt 1500 fölkölk és 6000 török közt. A harc még folyik.

Debreczeni színház.

Holnap, febr. 22-kén

adatik

A SÁRGA CSIKÓ.

Legújabb népszimű 3 felvonásban.

Kezdete 7 órakor.

Felölő szerkesztő: Szabó Antal.

H I R D E T E S E K.

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. tszék mint teilekőnyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a magyar földhítel intézet végrehajtónak Vámosy István végrehajtó intézkedéssel a 1. és 3. hónapig, az a jegyzeti 2-dik számu tőkönyven A 1.1—2 r. az a jegyzeti 2-dik számu 9869 frtra becsült 15 nyilas, vagyis 84 hold 600 □ öl szántó föld az 1878. évi mártius hó 11-dik napján d. u. 3 órakor mint este az 1878. évi április hó 12-dik napján d. u. 3 órakor mint második határidőben, a törvényszéki arverési termében végrehajtó Török K. 2-ét er által megtartandó nyilvános arverésen következéssel kiadandó fog, u. m.:

1-szor. Kiküldési ár a fennebb kitétt becár, melyen alul az első arveréskor az arverésre kitézett bírtok nem fog eladatni.

2-szor. Arverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%, vagyis 986 frt. 90 krt. kétszázötven, vagy övadékképes papírban a kiküldött kérehez letenni, az alul azonban a végrehajtó intézet, ha arverési akar mentes.

3-szor. Vevő kötelek a vételért 3 egyenlő részletben, és pedig: az arverési jogerőre emelkedésről számítandó 1. és 3. hónapig, az a jegyzeti 2-dik számu tőkönyvvel együtt ezen kir. törvényszéki elzetet.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni.

4-szor. Vevő kötelek az épületek a bírtokbalépés napjával tizkár éven biztosítani.

5-szor. Az arverési jogerőre emelkedéskor vevő a megvett ingatlan bírtokba lép. emelőfoga a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől ő illetik.

6-szor. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefize. ese után fogvevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevő terhelik.

7-szor. A mennyiben vevő az arverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekelte felek bármelyikének kérelmére, a prts. 359. §-a értelmében vevő vesztélyére és költségeire, bánatpénzének elvételére mellett, újabb arverés alá bocsátatni, és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsárón alul is eladatni fog.

Felhívatnak — azok, kik az arverésre kitézett javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesítenni vélnék. — hogy e részben keresetüket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vetek is, ezen kir. törvényszékhez nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamat nem gátolva, egyedül a vételár feltelegére fognak utasítatni.

Végül felszólítatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen tszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár feltelegése alkalmával leendő képviseltetők végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsk be, ellenkező esetben Komlóssy Arthur ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygonyok által fognak képviseltetni.

A debreczeni kir. törvényszék mint teilekőnyvi hatóság 1877. évi január hó 25-dik napján.

Becske Lajos, Ferenczy Lajos,

helyettes elnök. h. jegyző.

(55) 2—3

Debreczen legolcsóbb bevásárlási helye.

BURGHOLD V.

női divat-terme

Főtér, Svetits-ház, I. emelet, a Caderász-féle cukrázdával szemben.

A vásár tartama alatt a külsővársátrtven a Bécsi utcában a volt Kunoz féle helyiségben.

Uj szállitmány a legújabb női ruhákból

tűnique nélkül derékkal 7 frt. 50 kr. rokkal 9 frt. princessel 14—15 frt. — Fekete lüster ruhák rokkal 10 frt. princessel 14—15 frt. — Finom fekete ternő ruhák 17—22 frt. — Fekete selyem nobless és faille ruhák 45—60 frt.

Gyermek ruhák 3 év — 14 éves leánykák részére 4 frt — 7.50 krig érkeztek.

Kaphatók vásártér nagy bécsünteza a volt Kunz-féle tizlet helyiségben.

A tisztelt női közönség becses pártfogását kérve

mely tisztelettel maradtam

Burghold V.

Olcsoóbb mint bárhol!

Csak pár napig.

Különféle valódi harzi

kanári madarak

a legszebb éneklők,

(Roller, Nachtgallenschläger, Wasserröller, Hohltriller, Schnap-penschläger)

melyek este világításnál épen ugy énekelnek, mint nappal kaphatók

a „Korona“ szálloda 17-ik sz. szobájában.

Friedrich Vilmos,

Andreasberg, Harzból.

(69) 2—3

281. szám.

ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN“ gőzmalom készitményeinek.

Készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben

Költségmentesen

Debreczenben, kötelezettség nélkül.

Ingyen szákkal.

A. Asztali dara nagyszemű	26.-
szinte 30 kilos zacskóval	26.30
B. szinte apró szemű	26.-
szinte 30 kilos zacskóval	26.30
C. Dara közepeszerű	24.40
szinte 30 kilos zacskóval	24.70
D. Királyliszt	25.-
1. Lángliszt	24.20
2. Montliszt	23.60
3. Zsemlyeliszt különös	22.80
4.	22.20
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	21.20
6. szinte 2-od	19.20
7. Közép kenyérliszt 1-ső	17.-
8.	2-od 14.40
9. Barna	1-ső 12.40
10.	2-od 11.40
11. Lángliszt	9.-
12. Veres liszt	6.-
13. Finom korpá	zsákkal 4.80
14. Durva korpá	zsákkal 4.20
15. szinte 0	31.-
16. szinte 1	22.-
17. szinte 2	17.-
18. szinte 3	15.-
19. Árpada	5
20. Arpa liszt	6
21. Arpa liszt	8.20

Debreczen, 1878. febr. 21.

A szákok sulytartama, — tejsuly

tisztasulynak véve

A. B. C. 0—10 számig 85 kilo.

11. 12. 60

R. I. — III. számig 85

R. IV. V. 60

A. K. 00—5 számig 85

Árpaliszt 85

ELADÓ

egy jó karban levő

Zongora

és egy igen kényelmesen egészen kipárnázott

gyermek koci

Tátray Kárpátnál

péterfia 812-ik szám alatt.

II. árverési hirdetés.

A debreczeni kir. tszék részéről közhírré tétetik, hogy Kövesi Jánosnak Fülöp Emilia Farkas Lajosné elvén végrehajtási ügyében lefoglat, a debreczeni 723. számu tkvbe jegyzett s 4200 frta becsült 548. sz. ház és 3/2 hold onódó föld, az 1878. évi március hó 6-dik napján d. u. 3 órakor mint második határidőben a törvényszék arverési termében végrehajtó Mészáros László által megtartandó nyilvános arverésen következé feltételek alatt eladatni fog, u. m.

1. Kiküldési ár a fenti becár; azonban ezen II-ik arverésen a fent körülrít ingatlan becsárón alul is el fog adatni.

2. Arverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, kétszázötven, vagy övadékképes papírban a kiküldött kérehez letenni.

3. Vevő kötelek a vételért 3 egyenlő részletben, — és pedig: az arverési jogerőre emelkedéséről számítandó 1. 2. és 3. hónap alatt, 6% kamatokkal együtt ezen kir. tszék-nél lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni.

A feltételek többi része a kiküldött kir. végrehajtónál eleve is megtudható.

A debreczeni kir. törvényszék mint teilekőnyvi hatóságnál 1878. évi febr. hó 8. napján.

Becske Lajos, Ferenczy Lajos

h. elnök. (61) 2—3. h. jegyző.